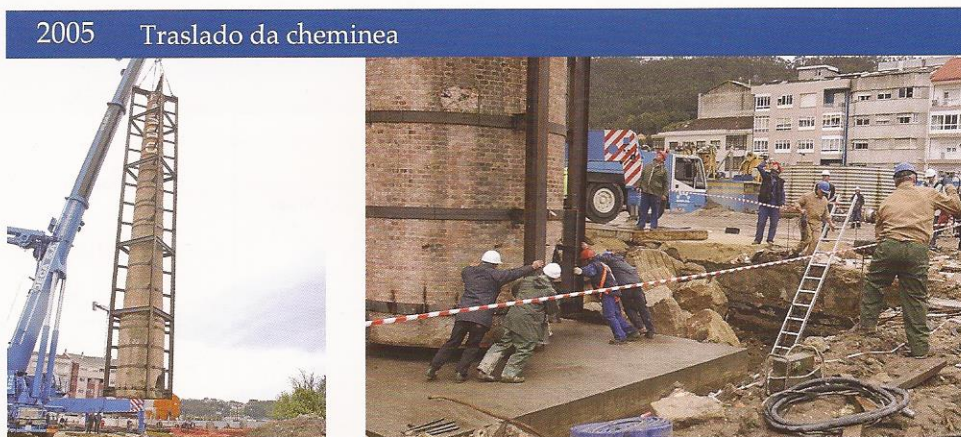
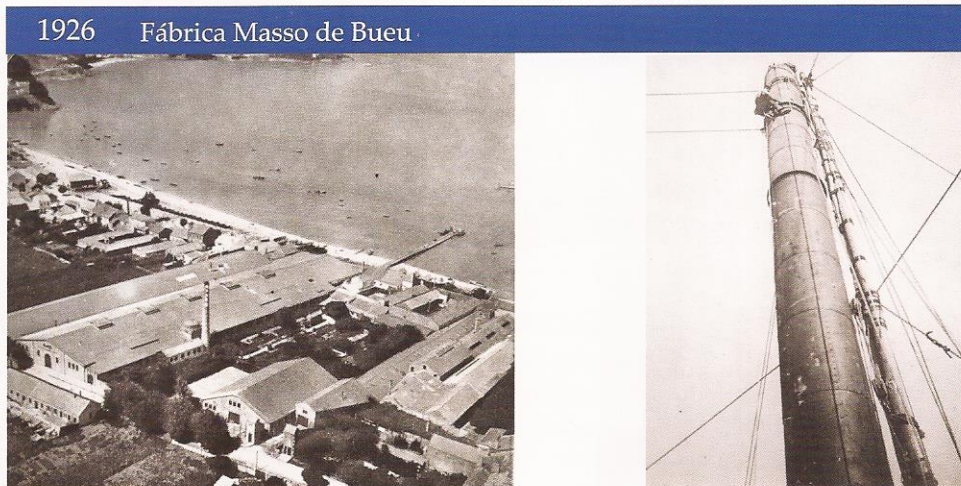

Cheminea

Redacción

Todos os datos nos confirman que Bueu era unha vila sustentada por tres grandes piares: a pesca, a industria conserveira e a construción naval, as fontes de riqueza do século XX. Recentemente os veciños de Bueu puidemos comprobar como unha das obras "emblemáticas" da nosa historia era desprazada uns metros do seu enclave orixinal: a cheminea da desaparecida fábrica de Massó.

Atrás quedan as lembranzas da serea, o "ghrifo", que nos espertaba tantas mañás para chamar ao traballo a moitas familias da vila que acudían, día tras día, para gañar o xornal tan necesario en cada casa. Foron anos difíciles, anos de fame, de guerra e de emigración. A fábrica non soubo, non quixo ou non puido sobrevivir e, tras case sesenta anos de enfurecida actividade, a cheminea definitivamente apagouse a principios dos anos oitenta.

Non libre de sospeita de se ten ou non valor artístico, arqueolóxico ou patrimonial..., ten o valor que lle queiramos dar. Incluso podemos imaxinar que, se se pode trasladar uns metros, máis fácil será rotular tamén os nomes de Atilio e Alonso... ¿por que non?

Hoxe en día está en proxecto a construción de edificios no solar da fábrica, pero a cheminea (aínda que sen fumes) consegue salvarse da desfeita. A empresa propietaria dos terreos e o Concello acordan indultala da ruína ou destrución.

Quedarán formando parte da herdanza colectiva dos buenenses, ergueita e muda, apuntando ao ceo sen contaminalo. Esta vez non dá vida... pero échenos de recordos que conforman e completan a nosa historia ao redor do mar.